

We Lwowie dnia 24. października 1904.

Aleg. 237

Sprawozdanie

Komisji administracyjnej z powodu sprawozdania Wydziału krajowego o krajowych funduszach pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. grudnia 1902 do 31. grudnia 1903.

Wysoki Sejmie!

Ustawa kwaterunkowa z 11. czerwca 1879 l. 93 Dz. p, p. postanawia, że kwaterunek, o ile jego potrzebie nie czynią zadość koszary rządowe, jako ciężar publiczny ponosić ma kraj, za opłatą ustanowioną przez Administrację wojskową uiszczać się mającą, a gdy z natury rzeczy opłata ta jest niedostateczną, wkłada ustawa na odnośną Reprezentację kraju obowiązek, aby ten ciężar możliwie równomiernie wewnątrz kraju został rozdzielony.

Wykonując ten obowiązek ustawowy wedle siły finansowej królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanowił Wysoki Sejm po raz pierwszy uchwałą z 21. października 1881 wstawić w budżet na lat 3 po 60.000 złr., w celu udzielania gminom budującym koszary dla wojska, bezprocentowych pożyczek ratami spłacalnych, co dało początek:

a) krajowemu funduszowi pożyczkowemu dla gmin i prywatnych osób na budowę koszar dla c. i k. wojska. Fundusz ten już w latach następnych 1882 do 1884 wyposażono sumami po 120.000 złr. w budżet wstawionymi, uchwałą Wysockiego Sejmu z 16. kwietnia 1892 podniesiono do wysokości 1,200.000 złr., a następnie jeszcze go dotowano tak, że z końcem grudnia 1903 wzrósł on do sumy 2,938.695 K 64 h.

Prócz tego, gdy c. i k. Administracja wojskowa co do kwaterunku coraz to nowe stawiała do kraju żądania, zawarł Wydział krajowy z tąż Administracją umowę z dnia 21. i 25. maja 1895, na mocy której pobudowano na rachunek funduszu krajowego koszary i szpitale w Mostach Wielkich, Rawie, Trembowli, Zaleszczykach i we Lwowie za sumę 1½ miliona złr., które wypożyczono z funduszu propinacyjnego za opłatą 4%, z obowiązkiem spłacania kapitału ratami. Zarząd wojskowy zobowiązał się opłacać z tych koszar przez lat 25 czynsz taryfowy i konserwować koszary i szpitale za oznaczonym ryczałtem. Umowę tę zaaprobował Wysoki Sejm uchwałą z 10. stycznia 1896. W ten sposób powstał:

b) Fundusz na budowę koszar krajowych.

Nadto istnieje jeszcze trzeci

c) Fundusz byłego galic. korpusu ochotników z r. 1859, odstąpiony funduszowi krajowemu na podstawie umowy z Rządem w r. 1893 zawartej, z którego również udzielane być mają zasiłki na budowę koszar.

do a) Wedle sprawozdania Wydziału krajowego wynosił fundusz pożyczkowy pod a) z końcem roku 1902 wedle zamknięć rachunkowych 2,521.218 K 68 g w ciągu roku 1900 udzielono z niego pożyczek 560.000 „ — „

co czyni razem 3,081.218 K 68 g

Na poczet tej sumy spłacono po koniec roku 1903	252.295 K 64 g.
pozostało na pożyczkach z końcem roku 1903	2,828.923 " 04 "
Po doliczeniu do tego zapasu z końcem roku 1903	109.772 " 60 "
wynosił stan z końcem roku	2,938.695 " 64 "
a gdy dotacje wynosiły	2,783 000 " — "
przyrost pochodzący z chwilowych lokacyi i odsetek zwłoki	
wynosił	155,695 K 64 g.

Pożyczki z tego funduszu przyrzucone, płatne po koniec roku 1913 wynoszą:

gminie m. Stanisławów	80.000 K
" " Chrzanów	120.000 "
" " Kołomyja	160.000 "
" " Sanok	300.000 "
" " Złoczów	40.000 "
Feiwlowi Rohatynowi na budowę koszar we Lwowie	600.000 "
razem	1,300.000 K

Wedle zdania Wydziału krajowego wypłata tych promes tak jest uregulowaną, że zobowiązania będą mogły być wykonane, wydawanie zaś promes umożliwia gminom natychmiastowe przystąpienie do budowy koszar przez zeskonto-
wanie promesy.

W roku bieżącym nie odmówiono żadnej pożyczki.

do b) Fundusz na budowę koszar krajowych przedstawia się jak następuje: z końcem roku 1903 wynosi dług do funduszu propinacyjnego 2,320.500 K — gr.

Dochody tego funduszu wynosiły w roku 1903:

1. z tytułu wynagrodzenia za koszary	147.768 K 24 gr.	
2. dotacja z funduszu krajowego	94.120 " — "	
3. odsetki z lokacyi	98.607 " — "	242.874 K 31 gr.

Wydatki zaś:

1. spłata pożyczki	130.000 K — gr.	
2. 4% odsetki za rok 1903	94.120 " — "	
3. asekuracja koszar	2.778 " 27 "	
4. konserwacja	14.310 " — "	
5. rozmaite	196 " 76 "	241.405 " 03 "
Nadwyżka dochodów w kwocie		1.469 K 28 gr.
łącznie z zapasem kasowym z roku 1902		6.912 " 19 "
Razem		8.381 K 47 gr.

Według preliminarza na rok 1905 pozostanie z końcem roku 1904 zapas kasowy 10.000 koron, który użytym zostanie na pokrycie należności za grunta zajęte pod koszary krajowe w kwocie 8 247 K 53 gr., tudzież na przerobienie dotychczasowego magazynu na wiktuały przy szpitalu wojskowym w Mostach w., na salę operacyjną i dobudowę magazynu na wiktuały. Dotacja funduszu krajowego do powyższego funduszu koszarowego na rok 1904 wynosi 88.920 koron, zaś na rok 1905 prelininowano 83.660 koron, stosownie do wysokości reszty długu funduszowi propinacyjnemu należnego.

Z powodu niedokładności w oznaczeniu w ośnośnej umowie wysokości czynszu przez Administrację wojskową funduszowi krajowemu opłacać się mającego, zmuszonym był Wydział krajowy wytoczyć przeciw c. i k. Skarbowi wojskowemu spór o uznanie obowiązku tegoż Skarbu opłacania czynszu za krajowe koszary wedle obowiązującej każdorazowo taryfy a nie według taryfy, która obowiązywała w chwili zawarcia kontraktu. Spór ten wypadł w I. i II. instancji na niekorzyść funduszu krajowego. Wydział krajowy wytoczył więc spór o przyznanie wynagrodzenia za rok 1901 wedle nowej taryfy z 14. grudnia 1900 r. Nr. 214 Dz. pr. p. i ten spór w I. Inst. na niekorzyść, zaś w II. Inst. na korzyść funduszu krajowego wypadł.

do c). Do funduszu byłego galic. korpusu ochotników z r. 1859:

Gmina Gródek winna była z początkiem roku 1903	66.000 K — gr.
w ciągu roku 1903 spłaciła	5.000 „ — „
winna przeto z dniem 31. grudnia 1903	61.000 K — gr.
Zapas z dniem 31. grudnia 1903 w książeczce Banku kraj. wynosi	63.356 „ 36 „
suma więc stanu czynnego	124.356 K 36 gr.
gdy zaś początkowy stan wynosił	103.498 „ — „
przeto fundusz ten wzrósł o	20.858 K 36 gr.

W końcu zaznacza komisya administracyjna, że Wysoki Sejm na wniosek tejże komisyi dwukrotnie uznał, iż c. k. Rząd niedostatecznie wynagradza za kwaterunek i że krajowi znajdującemu się w ciężkiem położeniu finansowem należałoby w tej mierze przyjść z pomocą. Zapatrywanie to wyraził Wys. Sejm w rezolucyach swoich z 19. września 1903 i 3. listopada 1903 wzywających c. k. Rząd o zasilenie krajowego funduszu pożyczkowego dla gmin i prywatnych osób na budowę koszar dla wojska. — Na to dwukrotne wezwanie Rząd nie dał żadnej odpowiedzi, rezolucyę tę przeto ponowić uważa komisya za wskazane.

Załatwiając więc sprawozdanie Wydziału krajowego z 12. lipca 1904 r. l. 55.480 wnosi Komisya administracyjna:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sprawozdanie Wydziału krajowego o krajowych funduszach pożyczkowych na budowę koszar dla wojska za czas od 1. grudnia 1902 do 31. grudnia 1903 r. przyjmuje Sejm do wiadomości;

II. Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd o zasilenie krajowego funduszu pożyczkowego dla gmin i osób prywatnych na budowę koszar dla c. i k. wojska ze skarbu państwowego.

Przewodniczący:
Jan Szeptycki.

Sprawozdawca:
Tarnawski.

